

Въ лѣнѣхъ ли помянухъ ; —
 Като че са не уѣшашъ
 Та погледвашъ на странихъ.

Отъ какъ си се промѣнила
 И не мыслишъ зорада менъ,
 Не оставихъ въ мене сна
 Да възвѣщахъ тѣй дѣнь.

Както вѣне и у дѣла
 Лѣтно цвѣти безъ рожъ,
 Тѣй като си ты гурита,
 Изъ оставихъ безъ дѣшъ.

И да ѣмъ бѣхъ азъ причина
 Че са толко прогнѣхъ,
 Не оставай да загнихъ
 И грѣха ми забрани.

Азъ за мое то сѣниче
 Бѣхъ наказанъ до сего.
 Стига толко стѣснене,
 Свѣжале отъ сего.

— — 0 — —

(Отвѣтъ.)

Съ вѣрихъ кѣтва ма нѣма
 И прѣзга съзъ глѣзы